

Egy samáriai pedig, amikor az úton odaért hozzá,
és meglátta, könyörületességre indult.

Odament hozzá,

bekötözte sebeit, és olajat és bort öntött azokra.

Aztán feltette saját barmára,

és a vendégfogadó házhoz vitte, és gondját viselte.

Másnap pedig elmenőben két dénárt vett elő,

a gazdának adta és azt mondta neki:

„Viselj gondot reá,

és ha valamit még ezen felül ráköltesz, amikor visszatérek,
megadom neked.”

„Mit gondolsz:

e három közül ki volt a felebarátja annak,
aki a rablók kezébe esett?”

Az pedig ezt mondta:

„Az, aki könyörült rajta.”

Jézus ezt mondta neki:

„Eredj el, és te is hasonlóképpen cselekedjél.”¹

Zsebbevaló diakónia A diakónia feladata

A diakónia az emberekért való elkötelezettséget jelenti.

Ez diakóniai küldetésünk szerves része. Ehhez a küldetéshez munkájával
Ön is hozzájárul!

Az egyházi diakóniai munka alapja Jézus szavaiban és cselekedeteiben
található.

Jézus odafordult a rászorulókhöz, és a figyelem középpontjába állította őket.
Ő általa újból a társadalom aktív tagjai lettek.

Felszólította az embereket, hogy kövessék az ő példáját és vállaljanak
felelősséget egymásért: „... amennyiben megcselekedtéték ezt eggyel az én
legkisebb atyámfiai közül, velem cselekedtéték meg.” (Máté 25,40)

¹ Leitbild für die Diakonie Deutschland

Miről van itt tulajdonképpen szó?

Arról, hogy nem fordítom el a tekintetemet.

Arról, hogy megcselekszem, amit kell:
segítem embertársamat, elkísérem útján,
ápolom, támogatom, erősítem.

Önmagam szeretete és saját szükségleteim mindeközben fontosak maradnak.

A vallási vagy nemzeti hovatartozás nem befolyásolhatja az emberekért végzett szolgálatomat. Jól példázza ezt az irgalmas szamaritánus –
következő oldalon közölt – története.

A sebesült idegen volt, és más valláshoz tartozott.

A szamáriai férfi nem fordította el tőle a tekintetét.

Odament hozzá, és segített neki.

Ez mindannyiunk feladata.

Diakóniai intézményeinkben ezt a feladatot szakemberek végzik.

Köszönjük, hogy munkájával támogatja diakóniai tevékenységünket.

Küldetésünk iránti elkötelezettségét nagyra becsüljük

Néhány alapelvünk¹:

Segítünk és odafigyelünk embertársainkra/hallatjuk
a hangunkat értük.

Támogatjuk embertársainkat, és tanácsot adunk nekik
minden élethelyzetben. Ápoljuk/gondozzuk és gyógyítjuk,
vigasztaljuk és bátorítjuk, tanítjuk/képezzük őket.

Ugyanakkor hallatjuk hangunkat azokért, akik nem
nyernek meghallgattatást.

Az irgalmas szamaritánus példázata

(Lukács 10,25kk)

„És íme, egy törvénytudó előállt
és kísértve őt ezt mondta:
,Mester, mit cselekedjem,
hogy az örök életet elnyerjem?’
Ő pedig ezt mondta neki: ,A törvényben mi van megírva?
Hogyan olvasod?’

Az pedig ezt mondta:

,Szeresd az Urat, a te Istenedet
teljes szívedből, teljes lelkedből,
minden erődből és teljes elmédből
és a te felebarátodat, mint magadat.’

Ezt mondta neki:

,Jól feleltél. Ezt cselekedd, és élsz.’

Az pedig igazolni akarva magát,
így szólt Jézushoz:

,De ki az én felebarátom?’

Jézus ezt mondta neki:

,Egy ember ment Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esett,
akik kifosztották és megsebesítették,
aztán elmentek, és otthagyták félholtan.
Történetesen egy pap ment lefelé az úton,
és azt látta, elkerülte.
hasonlóképpen egy lévita is, amikor arra a helyre ért:
és azt látta, elkerülte.